NORAKSTS

Lieta Nr.A42679308
143/AA43-0934-12/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2012.gada 4.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente K.Krastiņa,
tiesneses S.Kanenberga un U.Mihailova

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par AS *„/Nosaukums/”* saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[13]panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu sakarā ar Patērētāju tiesību aizsardzības centra apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 29.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Patērētāju tiesību aizsardzības centra (turpmāk – PTAC) 2008.gada 1.septembra lēmumu Nr.E03-RIG-372 (turpmāk – Lēmums) nolemts AS *„/Nosaukums/”* saukt pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.[13]panta otrajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu, uzliekot naudas sodu Ls 2000 apmērā.

[2] 2008.gada 10.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts AS *„/Nosaukums/”* (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja sadarbībā ar preču zīmes *„/Nosaukums/”* īpašnieku kā interaktīvo spēļu un populāru sporta komandu un pasākumu sponsoru interneta portālā */interneta vietne/* rīkoja interaktīvu sporta prognožu spēli, kuras ietvaros tās dalībniekiem bija iespēja izteikt prognozes par konkrētiem sporta notikumiem un kā balvas par prognožu pareizību saņemt populāru sporta komandu atribūtiku vai suvenīrus ar preču zīmes *„/Nosaukums/”* apdruku, kuru vērtība nepārsniedza Ls 10, ko nevar uzskatīt par interaktīvu azartspēli.

Lai informētu par šo spēli, portālā */interneta vietne/* tika izvietoti baneri ar informāciju par *„/Nosaukums/”* preču zīmi, kuras izvietošanas brīdī interneta

vietnē ar adresi */interneta vietne 2/* tika rīkotas interaktīvas spēles, kas nav uzskatāmas par azartspēlēm Azartspēļu un izložu likuma izpratnē.

Saskaņā ar Reklāmas likuma 12.panta ceturto daļu reklāmas izplatītājam ir aizliegts izplatīt reklāmu, par kuras izplatīšanas aizliegumu viņš zina vai viņam vajadzēja zināt. Saskaņā ar pieteicējas rīcībā esošo informāciju interneta vietnē bwin.com tika rīkotas interaktīvas spēles, nevis interaktīvas azartspēles un uz Lēmuma izdošanas brīdi PTAC nebija pierādījis pretējo. Pieteicēja objektīvi un pamatoti nevarēja zināt, ka *„/Nosaukums/"* preču zīme vienlaikus ir azartspēļu reklāma.

[2.2] No Lēmuma ir secināms, ka administratīvā atbildība pieteicējai ir iestājusies par reklāmas izplatīšanas aizlieguma pārkāpumu, par ko atbildība noteikta LAPK 166.^{13}panta pirmajā daļā, bet sods piemērots par tiesību aktiem neatbilstošas reklāmas izplatīšanu, par ko atbildība paredzēta LAPK 166.^{13}panta otrajā daļā. Tātad Lēmums ir prettiesisks, jo tas pārkāpj Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 7. un 11.pantu.

[2.3] Saskaņā ar LAPK 239.panta 8.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība ir jāizbeidz, ja par to pašu faktu attiecībā uz personu, kuru sauc pie administratīvās atbildības, jau ir kompetentas institūcijas (amatpersonas) lēmums par administratīvā soda uzlikšanu vai neatcelts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu, kā arī ja par šo faktu jau ir uzsākts kriminālprocess.

Pieteicēja jau ir saukta pie administratīvās atbildības ar Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas (turpmāk – Inspekcija) lēmumu, par ko bija paziņojusi PTAC. Pieteicēja uzskata, ka abas iestādes pieņēmušas lēmumu par vienu un to pašu faktu – par informācijas ievietošanu interneta portālā */interneta vietne/* par interaktīvās sporta prognozes spēles atbalstītāju preču zīmes *„/Nosaukums/"* īpašnieku. Lēmumā PTAC vienlaicīgi atsaucas arī uz Reklāmas likuma 7.pantu un abas iestādes atsaucas uz Azartspēļu un izložu likuma 41.panta piektās daļas noteikumu pārkāpumu, kas nozīmē, ka pieteicēja sodīta par to pašu faktu.

[3] 2008.gada 14.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts PTAC rakstveida paskaidrojums, kurā PTAC pieteikumu neatzīst un lūdz noraidīt, pamatojoties uz turpmāk minētiem argumentiem.

PTAC jau 2008.gada 26.maijā informēja pieteicēju, ka *„/Nosaukums/"* reklāmas baneris darbojas kā saite uz interaktīvo azartspēļu organizēšanas vietu un ir atzīstams par azartspēļu reklāmu, taču reklāma turpināta izplatīt arī pēc Lēmuma pieņemšanas.

Saskaņā ar APL 59.panta pirmo daļu PTAC pieprasīja informāciju no Inspekcijas, kura 2008.gada 5.jūnijā sniedza atbildi, ka interneta portālā piedāvātās spēles ir uzskatāmas par interaktīvajām azartspēlēm, kas tiek organizētas interneta vidē.

Pieteicējas apgalvojums, ka tā nezināja un nevarēja zināt par azartspēlēm, ir nepamatots, jo PTAC jau 2008.gada 26.maijā norādīja, ka tiek pārkāpts

Azartspēļu un izložu likuma 41.panta piektās daļas nosacījums, un ierosināja pieteicējai novērst pārkāpumu, kas netika izdarīts.

Pieteicēja, reklamējot azartspēļu organizētāja preču zīmi savā portālā, ir pārkāpusi tiesību nomas.

PTAC, konstatējot ar likumu aizliegtu reklāmu, pamatoti ir saukusi pieteicēju pie administratīvās atbildības par LAPK 166.[13]panta otrās daļas pārkāpumu.

PTAC neatzīst par pamatotu pieteicējas viedokli par lietas izbeigšanu sakarā ar to, ka Inspekcija 2008.gada 23.aprīlī pieņēma lēmumu par pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības par LAPK 204.[5]panta pirmās daļas pārkāpumu. Pieteicēja ir pārkāpusi Reklāmas likuma 12.panta ceturto daļu, bet saskaņā ar Reklāmas likuma 13.panta pirmo daļu šā likuma ievērošanu savas kompetences ietvaros uzrauga PTAC, Konkurences padome, radio un televīzijas padome, zāļu reklāmas jomā – Veselības inspekcija, veterināro zāļu jomā – Pārtikas un veterinārais dienests. Inspekcija nav kompetenta lemt par Reklāmas likuma pārkāpumiem, līdz ar ko Lēmuma pieņemšanas brīdī nepastāvēja LAPK 239.panta 8.punktā norādītie apstākļi. Inspekcija ir sodījusi pieteicēju par izložu vai azartspēļu organizēšanas un rīkošanas kārtības pārkāpšanu, nevis normatīvo aktu prasībām neatbilstošas reklāmas izplatīšanu. Līdz ar to PTAC nebija pamata administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanai.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 29.marta spriedumu AS *„/Nosaukums/”* pieteikums apmierināts, Lēmums atcelts un administratīvā pārkāpuma lietvedība izbeigta.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[4.1] Reklāmas likuma 1.pants paredz, ka reklāma ir ar saimniecisko vai profesionālo darbību saistīts jebkuras formas vai jebkura veida paziņojums vai pasākums, kura nolūks ir veicināt preču vai pakalpojumu (arī nekustamā īpašuma, tiesību un saistību) popularitāti vai pieprasījumu pēc tiem.

[4.2] Pieteicēja uzskata, ka portālā */interneta vietne/* reklamētās preču zīmes *„/Nosaukums/”* interaktīvā saite nebija uztverama ka norāde uz interaktīvajām azartspēlēm, bet gan uz interaktīvajām sporta prognožu spēlēm.

Tiesas ieskatā minētais pieteicējas apgalvojums nav pamatots, jo ir pretējs Inspekcijas 2008.gada 2.jūnijā paustajam viedoklim *(lietas 34.lapa)*, ka portālā */interneta vietne 2/* piedāvātās interaktīvās spēles ir azartspēles. Faktu par azartspēļu organizēšanu konstatējusi arī Izložu un azartspēļu inspekcija administratīvā pārkāpuma lietā, kas skar pieteicējas administratīvo sodīšanu saskaņā ar LAPK 204.[5]panta pirmo daļu, proti, par izložu vai azartspēļu organizēšanas un rīkošanas kārtības pārkāpšanu *(lietas 84.-85.lapa)*.

Arī tiesai iesniegtajā pieteicējas mājas lapas */interneta vietne/* „ekrānšāviņā”, kas fiksēts 14.maijā *(lietas 32.lapa)*, ir redzams, ka preču zīme *„/Nosaukums/”* tiek attēlota kopā ar hokeja spēles totalizatora likmēm, ko tiesas sēdē apstiprināja arī procesa dalībnieki *(lietas 88.lapa)*.

Tāpat arī fakts, ka pieteicēja ir pārtraukusi tiesvedības procesu administratīvajā lietā Nr.A42643508 par Inspekcijas lēmuma tiesiskumu un samaksājusi naudas sodu Ls 100 apmērā, liecina, ka pieteicēja neizvirza iebildumus par to, ka preču zīmes *„/Nosaukums/"* īpašnieks savā portālā ir piedāvājis interaktīvās azartspēles.

Līdz ar to pieteicējas apgalvojums, ka pieteicēja nezināja un nesaprata, kādu preču zīmi un ar to saistīto pakalpojumu reklamē portālā */interneta vietne/*, tiesa neatzina par ticamu. Norādāms, ka arī darījuma dalībnieku nodarbošanās (komercdarbības veids) reklāmas pakalpojumu sniegšanas jomā nav uzskatāma par informāciju, kas reklāmas pakalpojuma sniedzējam nav zināma, proti, tiesas ieskatā nebija ticams, ka reklāma tiek pieņemta, nezinot tās izcelsmi, komersantu, komersanta darbības veidu un tamlīdzīgi. Savukārt, ja šāda kārtība netiek ievērota, tad reklāmas pakalpojumu sniedzējam ir jāuzņemas atbildība par nepienācīgas rūpības ievērošanu.

[4.3] Reklāmas likuma 12.panta ceturtā daļa noteic, ka „reklāmas izplatītājam ir aizliegts izplatīt reklāmu, par kuras izplatīšanas aizliegumu viņš zina vai viņam vajadzēja zināt".

Azartspēļu un izložu likuma 41.panta piektā daļa noteic, ka „azartspēļu reklāma ir aizliegta ārpus azartspēļu organizēšanas vietām. Azartspēļu organizēšanas vietās atļauts norādīt tikai azartspēļu vietas nosaukumu un azartspēļu organizētāja reģistrētu preču zīmi".

Vērtējot tiesību normas kopsakarā ar lietas materiāliem, pieteicējas izplatītā reklāma ir atzīstama par azartspēļu reklāmu, kuru aizliegts izplatīt ārpus azartspēļu organizēšanas vietām, kā arī reklāmas saturs pārsniedz tiesību normā noteiktās robežas par azartspēļu vietas nosaukumu un preču zīmi.

[4.4] LAPK 166.^{13}panta otrā daļa noteic atbildību par normatīvo aktu prasībām neatbilstošas reklāmas sniegšanu vai izplatīšanu, ko pieteicēja uzskata par neatbilstošu pārkāpumam, par kuru bija jāpiemēro LAPK 166.^{13}panta pirmā daļa, proti, „par noteiktās kārtības pārkāpšanu reklāmas sniegšanā vai izplatīšanā – uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz simt latiem, bet juridiskajām personām – no piecsimt līdz piectūkstoš latiem".

Salīdzinot minētās tiesību normas, tiesa norādīja, ka tās attiecināmas uz dažādiem pārkāpumiem reklāmas jomā. Panta pirmā daļa noteic atbildību gadījumos, kad pakalpojuma vai produkta reklāma pēc būtības nav aizliegta, bet ir konstatējami pārkāpumi reklāmas sniegšanā vai izplatīšanā, piemēram, netiek ievērots alkoholisko dzērienu (alus) reklāmā noteiktais reklāmas laukums, kas jānodrošina brīdinājuma izvietošanai par alkoholisko dzērienu lietošanu saskaņā ar Alkoholisko dzērienu aprites likuma 10.panta pirmo daļu. Savukārt panta otrā daļa noteic atbildību gadījumos, kad tiek sniegta reklāma, kas neatbilst normatīvo aktu prasībām, tostarp, aizliegta reklāma, piemēram, azartspēļu reklāma ārpus azartspēļu organizēšanas vietām.

Tiesas ieskatā PTAC pēc būtības pareizi bija konstatējis lietas izlemšanai nepieciešamos faktus, kā arī piemērojis pareizās tiesību normas pieteicējas administratīvās atbildības konstatēšanai, tomēr Lēmums nav pamatots un ir

atceļams, jo tā izdošanā ir ticis pārkāpts dubultās sodīšanas aizlieguma principa (*ne bis in idem*) pārkāpums.

[4.5] Saskaņā ar LAPK 239.panta 8.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība ir jāizbeidz, ja par to pašu faktu attiecībā uz personu, kuru sauc pie administratīvās atbildības, jau ir kompetentas institūcijas (amatpersonas) lēmums par administratīvā soda uzlikšanu vai neatcelts lēmums par administratīvā pārkāpuma lietas izbeigšanu, kā arī ja par šo faktu jau ir uzsākts kriminālprocess.

Administratīvā rajona tiesa atzina par pamatotu pieteicējas iebildumu, kas attiecināms uz *ne bis in idem* principa pārkāpumu tālāk norādīto iemeslu dēļ.

[4.5.1] Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir norādījusi, lai konstatētu dubultās sodīšanas aizlieguma principa pārkāpumu, tiesai jāvērtē, vai abas lietas balstās uz identiskiem faktiem vai būtībā uz tiem pašiem faktiem. Turklāt, ja abas lietas balstās uz identiskiem faktiem, tad ir saskatāms dubultās sodīšanas aizlieguma principa pārkāpums. Savukārt pārkāpums ir konstatējams tad, ja lietas izskatīšanas brīdī, vienā lietā jau ir spēkā stājies nolēmums *(skat. Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2009.gada 10.februāra nolēmumu lietā Nr. 14939/03, SERGEY ZOLOTUKHIN v. RUSSIA).*

Arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka „princips *ne bis in idem* administratīvo pārkāpumu lietās tiek pārkāpts gadījumā, ja personai par vienu un to pašu pārkāpumu ir spēkā divi administratīvie sodi" *(skat. 2008.gada 14.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-29/2008, [10] punktu).*

Tātad, ja persona par vienu un to pašu pārkāpumu vairākas reizes tiek saukta pie administratīvās atbildības, balstoties uz tiem pašiem faktiem, ir konstatējams *ne bis in idem* principa pārkāpums.

[4.5.2] Pieteicēja atsaucas uz Inspekcijas 2008.gada 16.jūnija lēmumu Nr.AL37/02 *(lietas 78.-82.lapa)*, ar kuru pieteicēja saukta pie administratīvās atbildības saskaņā ar 204.[5]panta pirmo daļu, proti, par izložu vai azartspēļu organizēšanas un rīkošanas kārtības pārkāpšanu, kā arī faktu, ka minētais lēmums ir atstāts spēkā ar spēkā stājušos Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 25.februāra spriedumu administratīvajā lietā Nr.A42643508 *(lietas 75.-76.lapa).*

LAPK 204.[5]panta pirmā daļa noteic, ka „par izložu vai azartspēļu organizēšanas un rīkošanas kārtības pārkāpšanu – uzliek naudas sodu fiziskajām personām līdz divsimt latiem, juridiskajām personām – līdz piecsimt latiem".

Tātad saskaņā ar minēto tiesību normu pie administratīvās atbildības var tikt sauktas personas, kuras organizē izlozes vai azartspēles, kā arī pārkāpj to rīkošanas kārtību.

Administratīvā apgabaltiesa līdzīgā lietā ir norādījusi, ka „Azartspēļu un izložu likuma mērķis ir noteikt azartspēļu un izložu organizēšanas kārtību, reglamentēt azartspēļu un izložu organizētāja darbību, atbildību un uzraudzību, kā arī noteikt to personu tiesības, pienākumus un atbildību, uz kurām attiecas šā likuma prasības. Likuma 3.panta pirmā daļa paredz, ka Latvijas Republikā azartspēles un izlozes drīkst organizēt tikai azartspēļu vai izložu organizētājs.

Azartspēļu organizētājs ir Latvijas Republikā reģistrēta kapitālsabiedrība, kura šajā likumā noteiktajā kārtībā ir saņēmusi nepieciešamās licences azartspēļu organizēšanai. Apgabaltiesas ieskatā, azartspēļu organizētājs ir persona, kuras nodoms ir veikt komercdarbību – organizēt azartspēles" *(2011.gada 4.marta spriedums lietā Nr.143/AA43-0311-11/2, [9] punkts).*

Salīdzinot abu tiesību normu saturu, ir konstatējams, ka LAPK 204.[5]panta pirmā daļa un LAPK 166.[13]panta otrā daļa ir dažādi administratīvo pārkāpumu sastāvi, kuru pierādīšanai konstatējami atšķirīgi fakti, tostarp, attiecībā uz pārkāpuma subjektu – azartspēļu organizētāju. Tādējādi gadījumā, ja attiecībā pret vienu personu tiek konstatēti divi, uz atšķirīgiem faktiem balstīti administratīvā pārkāpuma sastāvi, tad persona var tikt saukta pie administratīvās atbildības gan pēc LAPK 204.[5]panta pirmās daļas, gan LAPK 166.[13]panta otrās daļas.

Izskatāmajā lietā nav strīda par to, ka pieteicēja nav organizējusi azartspēles, jo PTAC ir pierādījis, ka pieteicēja *izplatījusi* azartspēļu reklāmu, proti komersanta preču zīmi *„/Nosaukums/"*, ar ko prezumējams, ka pieteicēja nav LAPK 204.[5]panta pirmās daļas subjekts. Tomēr attiecībā pret pieteicēju ir stājies spēkā pirmās instances tiesas spriedums, jo pieteicēja izvēlējusies apelācijas tiesvedību izbeigt *(lietas 86.lapa)*.

Tādējādi tika konstatēts, ka attiecībā pret pieteicēju ir konstatējams viens no priekšnoteikumiem *ne bis in idem* principa pārkāpuma esamībai, proti, spēkā ir stājies nolēmums par personas sodīšanu. Attiecīgi tiesai ir jāpārbauda, vai lēmums, ar kuru persona saukta pie administratīvās atbildības, ir balstīts uz tiem faktiem, kuri bijuši PTAC Lēmuma pieņemšanas pamatā.

[4.6] Salīdzinot PTAC iesniegtos lietas materiālus ar pieteicējas iesniegtajiem Inspekcijas ierosinātās administratīvās lietas materiāliem *(lietas 70.-74., 78.-85.lapa),* tiesa secina, ka ir konstatējams arī otrs *ne bis in idem* principa pārkāpuma esamībai nepieciešamais priekšnoteikums, proti, abās lietās lēmumi balstīti uz vienādiem faktiskajiem apstākļiem.

Kā tiesa jau norādīja, tad atbildētājs – PTAC – pamatoti saistīja pieteicējas saukšanu pie administratīvās atbildības ar Reklāmas likuma 12.panta ceturtās daļas un Azartspēļu un izložu likuma 41.panta piektās daļas noteikumu pārkāpumu, jo minētā kontrole ietilpst PTAC kompetencē un atbilst LAPK 166.[13]panta otrās daļas sastāvam.

Tajā pašā laikā arī Inspekcija administratīvā pārkāpuma protokolā *(lietas 72.lapa)* ir konstatējusi apstākļus, kas attiecināmi uz LAPK 166.[13]panta otrās daļas sastāvu, proti, konstatējusi, ka pieteicējas mājas lapā ir preču zīmes *„/Nosaukums/"* reklāma, kas pārkāpj Azartspēļu un izložu likuma 41.panta piekto daļu, proti, par azartspēļu reklāmu.

Administratīvā rajona tiesa secināja, ka Inspekcija savu 2008.gada 23.aprīļa lēmumu (sākotnējo lēmumu) ir balstījusi uz konstatējumiem un lietas faktisko apstākļu izvērtējumu, kas skar Reklāmas likuma normas kopsakarā ar Azartspēļu un izložu likuma 41.panta piekto daļu. Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts ar 2008.gada 16.jūnija lēmumu, kurā minētās tiesību normas analizētas detalizētāk.

Vērtējot Inspekcijas sagatavotos administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa atzina, ka saukšanas pie administratīvās atbildības pamats un aprakstītie apstākļi ir vienādi, proti, gan Izložu un azartspēļu inspekcija, gan PTAC ir saukušas pieteicēju pie administratīvās atbildības par azartspēļu reklāmas pārkāpumiem, kamēr PTAC piemērojusi par minēto pārkāpumu LAPK 166.[13]panta otro daļu, bet Izložu un azartspēļu inspekcija – LAPK 204.[5]panta pirmo daļu.

Tādējādi, ievērojot to, ka, lai arī Inspekcijai tiesas ieskatā būtu jākonstatē citi faktiskie apstākļi pieteicējas vainas pierādīšanai saskaņā ar LAPK 204.[5]panta pirmo daļu, atbildības pamats Inspekcijas lēmumos ir norādīts atbilstoši arī izskatāmajā lietā konstatējamajam atbildības pamatam. Pie šādiem apstākļiem pieteicēju nebija pamata saukt pie administratīvās atbildības, jo tādējādi tiktu pārkāpts dubultās sodīšanas aizlieguma *(ne bis in idem)* princips.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 29.marta spriedumu PTAC iesniedza apelācijas sūdzību, kurā norādīts, ka nepiekrīt spriedumā konstatētajam, ka gan PTAC Lēmums, gan Inspekcijas lēmums ir balstīti uz vieniem un tiem pašiem faktiskajiem apstākļiem un administratīvie sodi piemēroti par vienu un to pašu faktu.

[6] Paskaidrojumos par apelācijas sūdzību pieteicēja norāda, ka Administratīvās rajona tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots.

[7] Saskaņā ar LAPK 289.[21]panta otro daļu apelācijas sūdzība tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka PTAC apelācijas sūdzība ir nepamatota, Lēmums ir atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama.

[9] Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudot Administratīvās rajona tiesas sprieduma motivāciju, atzīst, ka tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tādēļ apgabaltiesa, pamatojoties uz LAPK 289.[13]panta trešo daļu un 289.[22]panta pirmo daļu, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, izvērstāku argumentāciju nenorādot.

[10] PTAC apelācijas sūdzībā norāda, ka izskatāmajā lietā un lietā, kur pieteicēja tikusi sodīta ar Inspekcijas lēmumu, ir konstatēti atšķirīgi pārkāpumu gadījumi, ievērojot to, ka Inspekcija pieteicēju sodījusi par 2008.gada 7.aprīlī konstatēto pārkāpumu, sākotnējo lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā pieņemot 2008.gada 23.aprīlī; savukārt PTAC pārkāpumu konstatēja 2008.gada 19.maijā. Turklāt abos gadījumos bija atšķirīga mainīgā reklāmas daļa –

pieteicēja 2008.gada 7.aprīlī (pārkāpumu konstatēja Inspekcija) interneta portālā */interneta vietne/* izvietoja azartspēļu reklāmu par *„/Nosaukums 2/”* rīkoto konkursu „Piedalies UEFA” Čempionu līgas konkursā, piedāvājot UEFA Čempionu līgas prognožu spēli, kas uzvarētāji var tikt pie vērtīgām futbola balvām. Savukārt 2008.gada 19.maijā (pārkāpumu konstatēja PTAC) interneta portālā */interneta vietne/* sadaļā „Sports” izplatīja azartspēļu reklāmu ar uzrakstu *„/Nosaukums/”* (reklāmas baneru tekstu nemainīgā daļa) un informāciju reklāmas baneru tekstu mainīgajās daļās: „pasaules lielākais piedāvājums”; „vairāk kā 90 sporta veidu”; „10 000 notikumu dienā”, „Tev nav jābrauc uz Kanādu, lai baudītu īstu hokeju”; uzraksts angļu valodā „play for real”, vienlaicīgi aicinot „reģistrēties tūlīt!” un „reģistrēties tagad” un nodrošinot interaktīvo saiti uz interaktīvo azartspēļu organizēšanas vietu */interneta vietne 2/*.

Apgabaltiesa, konstatē, ka pieteicējas pārkāpumā, ko konstatēja Inspekcija, objektīvā puse bija konstatēta kā interneta portāla */interneta vietne 2/* vai *„/Nosaukums 2/”* Ltd uzņēmuma logo-zīmes eksponēšana un reklamēšana interneta portālā */interneta vietne/*., kas ir uzskatāma par azartspēļu reklāmu (Inspekcijas galīgais lēmums pieteicējas administratīvā pārkāpuma lietā, *lietas 79.lapa*). Inspekcijas lēmumā tieši bija norādīts, ka AS *„/Nosaukums/”* piedāvātā UEFA čempionātu līgas prognožu spēle nebija uzskatāma par azartspēli.

Arī Lēmumā PTAC konstatēja, ka pieteicējas administratīvais pārkāpums par aizliegtās reklāmas izplatīšanu ir izpaudies tieši kā uzraksta bwin.com (kas ir uzskatāms par reklāmu Reklāmas likuma 1.panta izpratnē, Lēmums, *lietas 15.-21.lapa*) kā reklāmas izplatīšana; PTAC konstatēja, ka par reklāmu ir uzskatāms domēna nosaukums/preču zīme, konkrētajā gadījumā – izplatītais paziņojums (baneris) *„/Nosaukums/”*, kas atbilst reklāmas pazīmēm. Līdz ar to konstatējams, ka PTAC ir sodījis pieteicēju par reklāmas – uzraksta bwin.com izplatīšanu pieteicējas interneta portālā.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa konstatē, ka gan pārkāpumā, ko konstatēja Inspekcija, gan pārkāpumā, ko konstatēja PTAC, pieteicējas pārkāpuma objektīvā puse bija konstatēta kā interneta portāla */interneta vietne 2/* vai *„/Nosaukums 2/”* Ltd uzņēmuma logo-zīmes eksponēšana un reklamēšana interneta portālā */interneta vietne/*. Līdz ar to nav izšķirošas nozīmes reklāmas baneru mainīgajai daļai, jo pieteicēja sodīta tieši par azartspēļu organizēšanas vietas – domēna bwin.com. – un atbilstoša uzraksta reklamēšanu.

Apgabaltiesas ieskatā minētā pieteicējas aizliegtās reklāmas izplatīšana ir ilgstošs pārkāpums, kuru pieteicēja nepārtrauca pēc Inspekcijas lēmuma pieņemšanas un turpināja arī laikā, kad PTAC konstatēja pārkāpumu; minētais ilgstošais pārkāpums veido viena administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Apgabaltiesa konstatē, ka konkrētajā gadījumā PTAC ir pieejami arī citi tiesiskie līdzekļi, lai vērstos pret pieteicēju ar mērķi, lai tā pārtrauc konstatēto pārkāpumu – konkrēti Reklāmas likuma 15.panta ceturtās daļas 3., 4. un 6.punkts paredz PTAL kā uzraudzības iestādei reklāmas izplatīšanas jomā, tiesības pieņemt vienu vai vairākus lēmumus, ar kuriem: aizliedz izplatīt reklāmu;

pieprasa atsaukt reklāmu; uzdod reklāmas devējam vai reklāmas izplatītājam izbeigt pārkāpumu un nosaka termiņu pārkāpuma izbeigšanai.

[11] Apgabaltiesa ir pievienojusies pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, atzīstot to par pareizu, tostarp, apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesa pamatoti norāda, ka pieteicēja nebūtu atzīstama par LAPK 204.[5]panta pirmajā daļā paredzētā pārkāpuma subjektu, jo lietā nav strīda, ka pieteicēja nav organizējusi vai rīkojusi azartspēles, bet gan ir izplatījusi azartspēļu organizēšanas vietas reklāmu, līdz ar ko pareizi pieteicējas darbības būtu kvalificējamas pēc LAPK 166.[13]panta otrās daļas.

Tomēr apstākļos, kad ir spēkā stājies nolēmums par pieteicējas sodīšanu par to pašu nodarījumu, lai arī nodarījums atbilstoši LAPK bija kvalificēts nepareizi, tiesa nevar šo faktu atstāt bez ievērības. Kā pamatoti konstatēja Administratīvā rajona tiesa, šādā gadījumā, ja pieteicēja ar spēkā stājušos nolēmumu ir sodīta par nodarījumu, tiesai, ievērojot *ne bis in indem* principu, ir jāatceļ atkārtotais lēmums par personas sodīšanu par to pašu nodarījumu.

Ievērojot minēto, apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums ir atceļams un administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 8.punktu, 289.[12]panta otrās daļas 2.punktu, 289.[22]panta pirmo un otro daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atcelt Patērētāju tiesību aizsardzības centra 2008.gada 1.septembra lēmumu Nr.E03-RIG-372 un administratīvā pārkāpuma lietu par AS *„/Nosaukums/”* (reģ. Nr.*/reģistrācijas numurs/*) saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 166.[13]panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu izbeigt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese referente	*(paraksts)*	K.Krastiņa
Tiesneses	*(paraksts)*	S.Kanenberga
	(paraksts)	U.Mihailova

NORAKSTS PAREIZS:
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese K.Krastiņa
2012.gada 4.oktobrī